

En Sømands Sang.

At her du Sømand, som pleier,
Neptunus paa Volgerne blaa;
Hvor meget Ondt I maa døie,
:|: Naar Landmanden til Hvile kan gaa.

I ved jo, hvor Havet kan bruse
Og Volgerne reise sig op,
Naar Stormen begynder at susse,
:|: De knage i Mersseil og Top.

Fra Marsstrand vi lykkelig afsejlede,
Den attende Marts ud issør,
Med god Vind det ikke os fejlede,
:|: Var alle fornøjet ombord.

Men strax anden Dagen derefter,
Blev al vores Glæde forspildt;
Thi Stormen tog til ud af Kræfter,
:|: Der stede et sammærkt Spil.

Det stodte saa haardt mod en Klippe,
Med saadan forfærdelig Magt,
At Skibet i to Stykker bristed,
:|: Og Alting blev opfyldt med Vand.

Endeel sprang forvildet i Havet,
De mente at svømme til Land,
Endeel blev i Skibet begravet,
:|: Thi Alting blev opfyldt med Vand.

Ja Brændeviinspiiber og Ankere,
Ja Brodet i halvkaasseviis.
Ja stolte Matroser maa vandre
:|: Paa Eoen i ynkelig Vis.

Hermed vil jeg ende min Visse,
Og ikke meer klage min Nød,
Langt heller jeg Herren vil prise
:|: Som mig haver sparet fra Død.

Nu har jeg forvundet min Naade,
Nu er jeg fornøiet igjen.
Jeg takker Gud for hans Naade,
:|: Til Eoen min Attraa staar heit.

Elskerens Tanker.

Naar Solen tænder sine Straaler, Med Omhed
tænker jeg paa dig; Naar Maanens Aftenglands
sig maler, :|: Da er min Tanke blot hos dig.

2. Du var den første som jeg elsket, Du var
den første jeg tilbød. For din Etkyld er mit
Hjerte fængslet, :|: Dit Billede i mit Bryst jeg bær.

3. Jeg kan ei skilles fra din Side, Mit Hjerte
svarer altid nei; Al anden Smerte skal jeg lide,
:|: Men undvære dig kan jeg ei.

4. Vi skulle leve glade Dage, Vi skulle leve
som et Par: Naar blot du vil mig Lofte give,
:|: Ja love at du har mig kjær.

5. Om Moder skulle mig fornægte, At bli et
Ugtepar med dig. Vor Kjærlighed kan hun ei
nægte, :|: Om hun fornægter mig din Haand.

6. Nu reiser jeg til fjerne Strander; Adso,
farvel min lille Ven! Men ræk mig ei den falske
Haanden, :|: Den troe har jeg givet dig.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

7. Naar Livet mig ei meer behager, Og det
for mig en Plage er, Da vil jeg slutte mine
Dage: ∴ O Gud! det er hvad jeg begjær.

Elskerens Klage.

At Elskede hør du min Røst,
Og skjænk mig i Smerten din Trost;
Du lindrer dog engang min Smerte,
Og skjænk mig for evig dit Hjerte.

Ja elske i Tanken gjør lyklig,
Ja elske i Tanken gjør rig;
I Tanken bli'r Velskeren Konge,
For dem alle Sorger maa fly.

I Hjemmet beer Kjærligheden,
I Hjemmet beer Livets Lyst,
Der findes det høieste Gden,
Der findes for Sorgen en Trost.

Alt Elskede, lyt til min Guitar,
De Toner af Elskov og Lyst.
Lad op med den stillende Guitar,
Alt rundt os er stille og tyft.